

Тогази драгый мой овчарь
Изъ тежко си въздъхнѣ.
Попытахъ го съ каква е цѣль,
А той ми не отвѣрнѣ.

Каквы сж тѣзъ злочестины:
Цвѣтъ радостный за мене,
За мой-тѣ тѣжны младины
Тѣй скоро да повѣне?!

Дѣ захождашь, ясенъ мой свѣтъ,
Тѣй далечъ отъ моятъ гледъ?
Черна мя тѣма покрыва,
Люти скѣрби и бѣды
Въ желбы, въ мѣкы ма низриватъ.

Ахъ мой мило, не ходи.
Азъ наставамъ горестны дни
Безъ твои-тѣ свѣтлинны...
Що на сцѣна да излѣзвамъ
Азъ отъ скромный си покровъ?
Трѣба ли да ти доказвамъ

Мой-тѣ пламеннѣ любовь?
Ахъ раненъ съмъ въ клеѣо сѣрдце,
Мило, отъ твоего лице.
Ты отивашъ, азъ оставамъ
Тука, като безъ сѣрдце.